ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 174. — 27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1880. — ΛΕΠΤΑ 10.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ὑπὲρ τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων Συλλόγου τινὲς τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμογενῶν προσήνεγκον φρ. 50,000· τούτων τὰς 25,000 ἔδωκεν ὁ κ. Ἰδ. Βιτώρης.

Ὑπὲρ τοῦ Νηπιακοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἀθηνῶν ὁ κ. Γ. Κορωνιὸς φρ. 2,000.

Ὑπὲρ τοῦ Πτωχοκομείου Ἀθηνῶν: ἡ κυρία Πηνελόπη Α. Βλαστοῦ δρ. 1,120.

Ὑπὲρ τῆς Φιλοπτώχου ἑταιρίας τῶν Κυριῶν: Ὁ κ. Δ. Σγούτας φρ. 250 καὶ ἡ θεσπινὶς Ἠδὴ φρ. 100.

Ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ μνημείου τοῦ Βύρωνος οἱ κκ. Ι. Βοῦρος, Β. Μελᾶς, Μ. Νεγρεπόντης, Ι. Σαγραντῆς, Σ. Σκουλούδης, Ι. Χωρέμης καὶ ἀνώνυμος κυρία ἀνὰ δρ. 112, Εὐαγγ. Βαλτατζῆς καὶ Ν. Δαμασκηνὸς ἀνὰ δρ. 56.

Ὁ κ. Μεν. Νεγρεπόντης ἠγόρασε 167 ἀντίτυπα τοῦ ἐσχάτως δημοσιευθέντος «Περὶ γεωργίας» συγγράμματος τοῦ κ. Π. Χαλικιοπούλου, ἅτινα προσήνεγκε πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον ὅπως διανεμηθῶσιν εἰς διαφόρους δημους τοῦ Κράτους.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2117. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακήν. Ἔτος Ε'. Τόμος Θ', 27 Ἀπριλίου 1880. Ἀριθ. 226 (174). Λεπτὰ 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 6, ἐν, σ. 16. Περιεχόμενα: Πανομοιότυπον τῆς ὑπογραφῆς τῆς χήρας τοῦ Μάρκου Βότζαρη. — Ἐπιστολιαῖα ἱστορήματα ὑπὸ Κ. Παπαρρηγοπούλου. — Γουλιέλμος Βάγνερ ὑπὸ Δ. Βικέλα. — Ἄνευ οἰκογενείας. (Μυθιστορία Ἑ. Μαλό, βραβευθεῖσα παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Μετάφρ. Α. Ρ. Ῥαγκαβῆ). — Ἡ ἔπαυλις τοῦ Ἁγ. Δονάτου. Ἡ κακὴ σκέψις εἶνε ὁ πρόλογος τῆς κακῆς πράξεως. — Ἡλίη ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης. — Οἱ πτερωτοὶ μέθυσοι. — Γνῶμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς Δε-λα-Ῥοσφουκό. (Μετάφρασις Γ. Ζιώχιοῦ). — Ἐντυπώσεις. — Δάνειον πνεῦμα. — Ἀληθεῖαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλὴ καθ' ἑβδομάδα.

2118. Περὶ τοῦ Πνευματισμοῦ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ μεγαλείου, τῆς παντοδυναμίας καὶ τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ, ὑπὸ Μ. Α. Μακὸς, προέδρου τοῦ ἐπιτίμου συμβουλίου τοῦ ἐν Ἀλγερίᾳ ἐφετείου, ἱππότου τοῦ τάγματος τῆς Τιμῆς. Μετάφρασις Κλεάνθους Σκαλιέρη, τῇ συνδρομῇ τοῦ κυρίου Δ. Σ. Ἀθήνησιν, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Παλιγγενεσίας», 1880, 8ον, σ. ιζ' καὶ 104, δρ. ν. 2.

2119. Συλλογὴ δημώδων ἀσμάτων τῆς Ἠπείρου ὑπὸ Π. Δραβαντίνου ἐκδιδομένη ὑπὸ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου Πέτρου Περρῆ. 1880. Εἰς 8ον. Σελίδες α' — λϛ' 1 — 383. Τιμὴ δραχ. ν. 8. [Ἡ συλλογὴ αὕτη τοῦ συγγραφέως τῆς χρονογραφίας τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς συλλογῆς τῶν Ἠπειρωτικῶν παροιμιῶν, εἶνε ἡ πληρεστέρα ὡς πρὸς τὰ Ἠπειρωτικὰ ἄσματα τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθεισῶν. Ἐκδίδεται δὲ ὑπὸ τῶν υἱῶν του διασκευασθεῖσα ὡς πρὸς τὴν κατάταξιν τῆς ὕλης, ἅτε συντεθεῖσα κατὰ τὸ 1861. Διαιρέσαντες εἰς ἱστορικὰ, κλέφτικα, θρησκευτικὰ, ἀφορῶντα τὸν δημόσιον βίον, εἶτα τὰ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου, ἐρωτικὰ, γαμήλια, ἐγκώμια, τῆς ξενιτείας, σατυρικὰ καὶ ἀστεῖα, χορικὰ, ἐλεγεῖα καὶ διάφορα. Ἰδιαιτέρως δὲ κατέταξαν τὰ λιανοτράγουδα, διαιρέσαντες εἰς δύο τμήματα α) στιχουργικοὶ ἀγῶνες καὶ 6) δίστιχα.

Εἰς πολλὰ τῶν ἀσμάτων δι' ὑποσημειώσεων παραπέμπουσιν εἰς τὰς γνωστὰς συλλογὰς, ὁσάκις ὑπάρχῃ ἢ ἄσμα τοῦ αὐτοῦ θέματος, ἢ ἀναφέρει πρόσωπα ἢ γεγονὸς παραπλήσιον. Ὅλα τὰ ἄσματα εἶνε νέα. Ἐκ τῶν ἤδη δὲ ἐκδεδομένων κατεχώρισε μόνον τὰ φέροντα παραλλαγὰς οὐσιώδεις· ὥστε ἐκ τῆς συλλογῆς ἀποτελουμένης ἐκ 497 ἀσμάτων τὰ 300 περίπου εἶνε πρωτοφανῆ.

Διετήρησαν ὡσαύτως κατὰ τὸν τύπον τὴν Ἠπειρωτικὴν προφορὰν, καὶ ἐν τέλει κατεχώρισαν καὶ πίνακα ἑρμηνευτικὸν τῶν τουρκικῶν λέξεων. Καλὸν δὲ θὰ ἦτο ἂν ἐξέδιδον οἱ υἱοὶ τοῦ Κ. Ἀραβαντινοῦ καὶ τὸ Ἠπειρωτικὸν γλωσσάριον, ὅπερ κατέλιπεν ὁ μακαρίτης αὐτῶν πατήρ.]

Ὑπὸ τὸν τίτλον «Συνοπτικὴ ἀφήγησις τῶν συζητήσεων, τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν κυριωτάτων ἔργων τῆς Βουλῆς ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ αὐτῆς τοῦ 1879—1880» ὁ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ σεβαστὸς καθηγητὴς κ. Ι. Α. Σοῦτσος ἀπέστειλεν ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν μακρὰν διατριβὴν συνωδευμένην διὰ τῆς ἑπομένης ἐπιστολῆς: «Ἀναγινώσκων κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν τὴν ὑμετέραν ἀξιόλογον Ἑστίαν, ἄρχομαι, ἐξ ἰδιοτροπίας ἴσως ἐκ τῶν ἐξ Ἑλλάδος εἰδήσεων, ὅπως ἀνακαλύψω ἐν αὐταῖς ἄγνωστόν τι συμβεβηκὸς εἰς ἐμὲ καὶ τοι κατοικοῦντα τὰς Ἀθήνας.

«Πιστεύω δὲ ὅτι ἰδίως οἱ μὴ κατοικοῦντες τὴν πρωτεύουσαν ἀναγνῶσται τῆς Ἑστίας, τὸ αὐτὸ πράττουσι ποθοῦντες νὰ μάθωσιν ὅ,τι ἡμεῖς ἐνταῦθα δὲν ἀγνοοῦμεν. Ἀλλὰ μετὰ πολυτάραχον βουλευτικὴν σύνοδον ἐξ ὁλοκλήρων μηνῶν, δὲν θέλουσιν ἄρά γε διεξέλθει μετὰ περιεργείας συνοπτικήν τινα ἔκθεσιν ἀνακεφαλαιοῦσαν τὰ κυριώτατα συμβεβηκότα τῆς ληξάσης συνόδου καὶ τὰ σπουδαιότερα ἔργα καὶ νομοθετήματα τῆς Βουλῆς; Τὴν πνευματικὴν ταύτην χρείαν ἰδίως τῶν πόρρω τῆς πολιτικῆς σκηνῆς ὑμετέρων ἀναγνωστῶν ἀναγνωρίζων, ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς τὴν παροῦσαν διατριβήν.

«Βεβαίως ἐν χρόνῳ, καθ' ὃν ὁ πολιτικὸς κλύδων πρὸ μικροῦ ἔτι συνετάραττε τὸ νευρικὸν σύστημα τῶν πολιτευομένων, οὐδεὶς δύναται νὰ ἔχῃ τὴν ἀξίωσιν ἀφηγούμενος ἀπαθῶς τὰ ἐν τῷ κοινοβουλίῳ διαδραματισθέντα πολιτικὰ συμβεβηκότα νὰ δικαιωθῇ ὑπὸ τῶν συναμιλλωμένων κομμάτων. Ἀλλ' ἡ Ἑστία οὐδόλως ἐπὶ τούτῳ εὐθύνεται· ἡ εὐθύνη ἐπιβαρύνει μόνον τὸν γράφοντα, ὅστις πρὸς τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων ἀπευθυνόμενος τρεῖς ἔχει τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ἀείποτε συνηγοροῦντας, τὴν καλὴν πίστιν, τὴν εἰλικρίνειαν τῶν πεποιθήσεων καὶ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἰσόβιον ἀφοσίωσιν».

Ὅλως ὑμέτερος. Ι. Α. ΣΟΥΤΣΟΣ.

Ἡ διατριβὴ αὕτη τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ καὶ τῆς Ἑφίας πολυτίμου φίλου τυπωθεῖσα ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλαδίῳ, πωλεῖται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἑστίας ἀντὶ λεπτῶν 10.

— Ὁ ἐν Ἀμβούργῳ συνδρομητὴς τῆς Ἑστίας κ. Μεῖζ ἀνήγγειλεν αὐτῇ τὸν θάνατον τοῦ διακεκριμένου μεσαιωνοδίφου Wagner, περὶ τοῦ ὁποίου λόγος ἐγένετο ἐν τῷ προγενεστέρῳ δελτίῳ, διὰ τῆς ἑπομένης ἐπιστολῆς αὐτοῦ, ἑλληνιστὶ γεγραμμένης: Πρᾶγμα λυπηρότατον, ὦ ἄνδρες, ὑμῖν ἀπαγγελῶ· τέθνηκεν ἀνὴρ φίλτατος, ὁ καὶ παρ' ὑμῖν τιμώμενος καθηγητὴς Wilhelm Wagner. Μέλλων εἰς τὴν πατρίδα ἀνιέναι ἐτελεύτησεν ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας τῇ ιε' τοῦ Ἀπριλίου, νοσήσας ἡμέρας ὡς εἴκοσιν. Ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἄπεστιν ἐν Νεαπόλει, διὸ οὐ δύναμαι γνῶναι, ὅπου διαιτᾶται ἀνὴρ τίμιος Δημήτριος Βικέλας, ὃν ἴστε ἐκείνου φίλον ὄντα. Εἰ ὑμεῖς ἔχετε εἰπεῖν, σημήνατε αὐτῷ, εἰ βούλεσθε, ὡς τάχιστα τὸ γεγονός. Ἔρρωσθε».

— Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἡ κυρία Γλάδστων καὶ αἱ ἐν Λονδίνῳ Ἑλληνίδες» τὰ «Ἡμερήσια Νέα τοῦ Λονδίνου δημοσιεύουσι α) ἐπιστολὴν ὑπογεγραμμένην ὑπὸ 38 ἑλληνίδων κυριῶν διαμενουσῶν ἐν Λονδίνῳ καὶ ἀπευθυνομένην πρὸς τὴν κυρίαν Γλάδστων, δι' ἧς συγχαίρουσιν αὐτὴν ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦ ἐνδόξου αὐτῆς συζύγου κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογὰς καὶ 6' ἀπάντησιν τῆς κυρίας Γλάδστων εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην.

— Ἐσχάτως ἐδιδάχθη ἐν τῷ δημοτικῷ θεάτρῳ τῆς Τεργέστης ὁ «Μωάμεθ Β'» δρᾶμα τοῦ γνωστοῦ Ἰταλοῦ ποιητοῦ καὶ ἐνθουσιώδους φιλέλληνος Βίκτωρος Σαλμίνη. Ὁ ποιητὴς, μεταβὰς ἐκ Βενετίας, ἦτο παρὼν κατὰ τὴν πρώτην παράστασιν καὶ ἐκλήθη πολλάκις ἀνευφημούμενος εἰς τὸ προσκήνιον. Φιλοπάτριδες Ἕλληνες προσήνεγκαν αὐτῷ μεγαλοπρεπῆ στέφανον, ἐξεδήλωσαν δὲ καὶ ἄλλως τὴν ἐθνικὴν συμπάθειαν καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν δόκιμον Ἰταλὸν συγγραφέα, ὅστις μετὰ τοσαύτης συνηγόρησε θέρμης ὑπὲρ τοῦ ἑλληνισμοῦ τῶν Ἰωαννίνων. — Ἀπερχόμενος ἐκ Τεργέστης ὁ κ. Σαλμίνης ἀπέστειλε πρὸς τὴν σύνταξιν τῆς Ἡμέρας τὴν ἑπομένην ἐπιστολήν: Παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ